

законъ, споредъ който е опредѣлено всѣкому, колко трѣбва да яде. Въ това именно седи разумността на живота, че природата е опредѣлила на всички същества, каква доза ядене трѣбва да употребяватъ. И ако ние, съврѣменнитѣ хора, познаваме този великъ законъ на хранене, всички щѣхъме да бъдемъ здрави. Азъ не говоря за това здраве, което хората подразбиратъ да е дебеличкъ вратѣтъ на нѣкого, или лицето му да е пълничко румено, или тѣлото му да е тантуресто, или да има благоутробие, да е по-мазничекъ. Забѣлѣжете, почти всички богати, заможни хора сж пълнички. Какво влияние упражняватъ условията, за по-силна илюстрация на мисълта си, ще ви дамъ единъ примѣръ. Още отъ турско врѣме е забѣлѣзано, че всички чорбаджии, всички кметове сж дебелички, тантурести. И наистина, ако нѣкой сухъ, слабъ човѣкъ стане чорбаджия, не се минава и година време, той става тантурестъ, хваща шкембе. Отъ тамъ е останала и поговорката: „Направете нѣкого чорбаджия, за да се оправи“. Тѣй сжщо и богатитѣ затлъстяватъ, трѣбва да знаете, обаче, че щастieto на човѣка не седи въ богатството. Въ този Божественъ организъмъ, въ който живѣемъ, ние сме осигурени. Ние сме хиляди пѣти по-осигурени отколкото ония, които сж вложили влоговетѣ си и въ най-сигурнитѣ банки. По-сигурна отъ нашата банка нѣма. Сега вие ще кажете: докажи това! Всички нѣща, които се доказватъ сж фалшиви, а всички ония, които не се доказватъ сж реални, истински. Затова именно тия нѣща, които сж истински, не ги доказвамъ, защото тѣ сами по себе си съдържатъ Истината. Азъ не доказвамъ